

4. Regulas Nr. 2988/95 3. panta 3. punkta ieviešanā dalībvalstīm dotās iespējas ietvaros ar samērīguma principu nav sadeiīga 30 gadu noilguma termiņa piemērošana nepamatoti saņemtu Savienības budžeta līdzekļu atgūšanā.

(¹) OV C 346, 18.12.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 21. decembra spriedums (Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Teresa Cicala/Regione Siciliana

(Lieta C-482/10) (¹)

(Valsts administratīvais process — Administratīvi akti — Pienākums norādīt pamatojumu — Iespēja pret administratīvo aktu vērstas tiesvedības laikā labot pamatojuma trūkumu — LESD 296. panta otrās daļas un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta interpretācija — Tiesas kompetences neesamība)

(2012/C 49/16)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Teresa Cicala

Atbildētājs: Regione Siciliana

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — LESD 296. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta interpretācija — Tāda valsts tiesiskā regulējuma saderīgums, kurā valsts iestādēm paredzēta iespēja atsevišķos gadījumos nenorādīt to pieņemto tiesību aktu pamatojumu vai novērst administratīva akta pamatojuma trūkumu saistībā ar šo aktu ierosinātas tiesvedības laikā

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Tiesa nav kompetenta atbildēt uz jautājumiem, kurus Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Itālija) ir uzdevusi ar 2010. gada 20. septembra lēmumu.

(¹) OV C 328, 04.12.2010.

Tiesas (virspalāta) 2011. gada 21. decembra spriedums (Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Centre hospitalier universitaire de Besançon/Thomas Dutruieux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Lieta C-495/10) (¹)

(Direktīva 85/374/EEK — Atbildība par produktiem ar trūkumiem — Piemērošanas joma — Valsts sistēma, kurā paredzēts valsts veselības aprūpes iestāžu pienākums atļūdzināt kaitējumu, kas pacientam nodarīts veselības aprūpes ietvaros izmantotā aparāta vai produkta bojājuma dēļ, pat ja nav konstatējama šo iestāžu vaina)

(2012/C 49/17)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Centre hospitalier universitaire de Besançon

Atbildētāji: Thomas Dutruieux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Conseil d'État — Padomes 1985. gada 25. jūlija Direktīvas 85/374/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem (OV L 210, 29. lpp.) 13. panta interpretācija — Valsts veselības aprūpes iestāžu atbildība par to pacientiem — Tādas valsts atbildības sistēmas pieņemamība, kurā cietušajam ir tiesības saņemt atļūdzinājumu par kaitējumu, kas ir radies produktu ar trūkumiem darbības traucējumu dēļ, pat, ja nav konstatēta vaina — Pakalpojumu sniedzēja atbildības ierobežojums

Rezolutīvā daļa:

Uz tāda pakalpojumu sniedzēja atbildību, kurš, sniedzot pakalpojumus, kā, piemēram, stacionārās veselības aprūpes pakalpojumus, izmanto aparātus vai produktus ar trūkumiem, saistībā ar kuriem tas nav uzskatāms par ražotāju Padomes 1985. gada 25. jūlija Direktīvas 85/374/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 10. maija Direktīvu 1999/34/EK, 3. panta izpratnē, un savas darbības laikā nodara kaitējumu pakalpojuma saņēmējam, neattiecas šīs direktīvas piemērošanas joma. Lūdz ar to šī direktīva neliedz dalībvalstij ieviest tādu sistēmu kā pamata lietā, kurā ir paredzēta šāda pakalpojumu sniedzēja atbildība attiecībā uz tādējādi nodarīto kaitējumu, pat nepas-tāvot tā vainai, tomēr ar nosacījumu, ka tiek nodrošināta aizskartās

personas un/vai minētā pakalpojuma sniedzēja iespēja apstrīdēt ražotāja atbildību, pamatojoties uz šo direktīvu, ja ir izpildīti tajā paredzētie nosacījumi.

(¹) OV C 30, 29.01.2011.

Tiesas (septītā palāta) 2011. gada 21. decembra spriedums (Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vlaamse Oliemaatschappij NV/FOD Financiën

(Lieta C-499/10) (¹)

(Sestā PVN direktīva — Personas, kurām jāmaksā nodoklis — Solidāri atbildīgas trešās personas — Noliktašanas režīms, kas nav muitas noliktašanas režīms — Noliktašanas saimnieka, kas glabā preces, un nodokļu maksātāja, kas ir šo preču īpašnieks, solidāra atbildība — Noliktašanas saimnieka labticība vai viņa kļūdas vai nolaidības neesamība)

(2012/C 49/18)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Atbildētāja: FOD Financiën

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Rechtbank van eerste aanleg te Brugge* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 21. panta 3. punkta interpretācija — Nodokļa maksātāji — Solidāri atbildīgas trešās personas — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru noliktašanas, kas nav muitas noliktašanas, īpašnieks ir solidāri atbildīgs par nodokļu, kurus ir parādā preču īpašnieks — nodokļu maksātājs, samaksu pat tad, ja noliktašanas īpašnieks ir labticīgs vai ja tam nevar pārmest kļūdu vai nolaidību

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2001. gada 20. decembra Direktīvu 2001/115/EEK, 21. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz dalībvalstīm noteikt, ka noliktašanas, kas nav muitas noliktašanas, saimnieks solidāri atbild par pievienotās vērtības nodokļa, ko preču

īpašnieks — nodokļu maksātājs — ir parādā par preču piegādi pret atlīdzību no šīs noliktašanas, samaksu arī tad, ja šīs noliktašanas saimnieks ir labticīgs vai ja tam nevar pārmest nekādu kļūdu vai nolaidību.

(¹) OV C 13, 15.01.2011.

Tiesas (astotā palāta) 2011. gada 21. decembra spriedums (Varhoven administrativen sad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Evroetil AD/Direktor na Agentsia "Mitnitsi"

(Lieta C-503/10) (¹)

(Direktīva 2003/30/EK — 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Bioetanola jēdziens — No biomasas iegūts produkts, kurā etilspirta daudzums pārsniedz 98,5 % un kurš nav denaturēts — Faktiskas izmantošanas par biodegvielu atbilstība — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Kombinētā nomenklatūra — Bioetanola tarifa klasifikācija akcīzes nodokļa iekasēšanas nolūkā — Direktīva 2003/96/EK — Energo produkti — Direktīva 92/83/EEK — 20. panta pirmais ievilkums un 27. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts — Etilspirta jēdziens — Atbrīvojums no saskaņota akcīzes nodokļa — Denaturēšana)

(2012/C 49/19)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Evroetil AD

Atbildētājs: Direktor na Agentsia "Mitnitsi"

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Varhoven administrativen sad* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. maija Direktīvas 2003/30/EK par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā (OV L 123, 42. lpp.) 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta un Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 1991. gada 26. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2587/91 (OV L 259, 1. lpp.), I pielikuma interpretācija — Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkarāto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energo produktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 51. lpp.) 2. panta 1. punkta un Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem (OV L 316, 21. lpp.) 20. panta 1. punkta pirmā ievilkuma interpretācija — No biomasas iegūts produkts, kas satur esteri, augstākos spirtus un aldehīdus, kura alkohola daudzums ir lielāks par 98 % un kas nav denaturēts — Jēdziens "bioetanols" — Klasificēšana apakšpozīcijā 2207 20 00 (etilspirts un citi jebkāda stipruma denaturēti spirti) vai apakšpozīcijā 2207 10 00 (nedenaturēts etilspirts ar spirta tilpumkoncentrāciju 80 tilp. % vai vairāk) saistībā ar akcīzes nodokļa piemērošanu